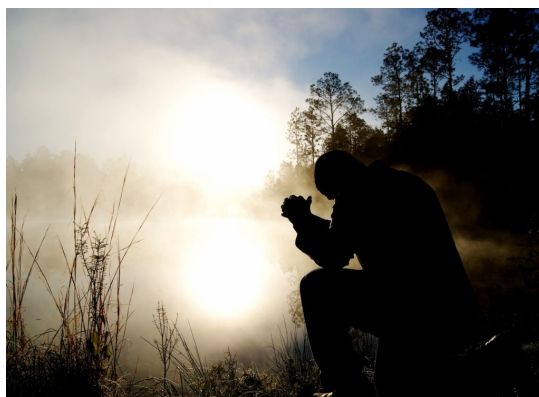

Vitalij Luck pre Christianitas.sk: Téma homosexuality sa zaobaluje do pozlátká tolerancie, práv a prijatia

Mária Magotsová

26. januára 2023 ✙ Spoločnosť ✙ Rozhovory

Téma homosexuality je v katolíckej Cirkvi momentálne mimoriadne horúca. Vidíme, čo sa pod zámienkou „prijatia“ deje v Nemecku... A neklamme si, aj na Slovensku je už dosť pomýlených katolíkov, ktorí vás budú presviedčať, že Cirkev by mala zmeniť svoje učenie v oblasti morálky. Čo si o tom však myslí kňaz, ktorý sa venuje pomoci ľuďom s homosexuálnym cítením? Pre portál Christianitas.sk odpovedal Mgr. Vitalij (Valentín) Luck, z linky Valentín.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

Ako sa pozeráte na aktuálne snahy slovenských politikov o zavedenie inštitútu registrovaného partnerstva?

– V dnešnej dobe badať nebývalý tlak niektorých mocenských západných štruktúr o zavedenie inštitútu registrovaného partnerstva v členských krajinách EÚ, ako aj mimo nich. A to má dopad aj na slovenskú politickú scénu. Poniektorí politici sa na túto otázku pozerajú len z hľadiska samotného „tlaku“, udržania si svojich pozícií v úsilí „nezaostávať za niečím“, než aby sa nad ňou hlbšie zamýšľali.

Táto téma sa neraz zaobaluje do pozlátká tolerancie, ľudských práv a prijatia, ale prijať človeka ešte neznamena súhlasiť s jeho správaním, názorom. To sú dve rozdielne veci. Áno, človek má právo na slobodu, ale nie bez zodpovednosti, nie na slobodu bez hraníc. Jednou z ciest je nezmĺknuť, ale jasne povedať kto som, za čím si stojím. Ostať proste slobodný. Taktiež sa nespomínajú ani problémy, ktoré títo ľudia majú a prežívajú vo svojom osobnom živote.

Aký je Váš názor na manželstvá homosexuálov a adopcie detí pre takéto páry? Aké sú Vaše skúsenosti z praxe, hovoria o tom Vaši klienti?

– Niektorí naši klienti žili v homosexuálnych vzťahoch a vedia o čom sú a aké boli. Dnes už po nich netúžia, ale snažia sa riešiť tie problémy, v ktorých majú homosexuálne pocity svoje korene, nakoľko tieto vzťahy im nepriniesli pokoj, šťastie, radosť ani naplnenie ich života, práve naopak. Muž a žena boli stvorení rozdielne, aby sa navzájom dopĺňali. Rozdielnosť je nevyhnutnosťou vzťahu.

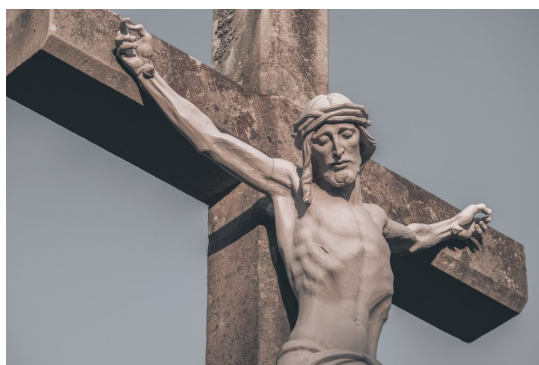
Adam, po svojom stvorení zažíval skúsenosť samoty, ktorá bola prekonaná až stvorením ženy. Vo svojom živote osamote nedokázal nájsť naplnenie. Muž a žena spoločne dostávajú od Stvoriteľa úlohu: byť obrazom Boha. Potvrdzuje to aj grécky preklad knihy Genezis: „Boh stvoril človeka ako muža a ženu, aby bol jeho obrazom“ (Gn 1,27) (Porov. Teológia tela VI.2). Obrazom Boha sa stávajú spoločne.

Tento akt Stvoriteľa jasne odkazuje na jeho vôľu i zámer: budovať svet na základe vzťahu muža a ženy. Preto ich stvoril a uspôbil tak, aby po sebe túžili a vzájomne sa priťahovali, aby spolu tvorili dve komplementárne bytosti, ktoré sa vzájomne potrebujú. Pri budovaní vzťahu nestačí len odlišnosť vlastností, ktorú môžeme nachádzať aj pri rovnakopohlavných vzťahoch. Pre vytvorenie harmonického celku, ktorý sa prejavuje nielen v telesnej, ale aj v duševnej a duchovnej rovine, je konštitutívna rozdielnosť mužsko-ženská, na základe ktorej je možné vybudovať trvalé a výlučné manželské puto otvorené pre prokreáciu nového života.

Stvoriteľský zámer vytyčuje aj úlohu formátorov: pomôcť mladým ľuďom objaviť ich identitu, teda to, kým sú, pretože jedine jej objavením a potvrdením budú schopní vytvárať zrelé a zodpovedné vzťahy, ktoré sú základom pre zdravé fungovanie rodín aj celej spoločnosti. Skúsenosti potvrdzujú, že homosexuálny štýl života naopak sprevádza pocit prázdna, hlboký zmätok a bolestivé rany vo vzťahoch.

Osamelosť muža by sa druhým mužom neodstránila, a preto stvoril Boh ženu – iného človeka, ktorý sa k nemu hodí, dopĺňa ho a rozvíja s ním nové naplnenie ľudského bytia. Manželstvo je zväzok muža a ženy daný ich prirodzeným poslaním: vytvoriť jednotu tela, založiť si rodinu, dať život. Nijaký iný vzťah nemožno nazývať manželstvom, pretože neplní toto prirodzené poslanie.

Nijaká rovnoprávnosť na tom nič nezmení, lebo muž a žena sú v tomto poslaní nezastupiteľní. Muž nemôže ženu zastúpiť v úlohe matky, nositeľky života. Ak sa niekto vymyká zo zákonov prírody, nakoľko homosexuálne skutky odporujú samotnej podstate ľudskej prirodzenosti (komplementarita muža a ženy v láske, uschopňujúca plodenie nového života), nemôže žiadať, aby sa mu prispôbila, ani sa domáhať nenáležitých práv, ak sa niekomu nepriznáva stav manželstva. Tie problémy, ktoré títo ľudia majú, budú mať bez ohľadu na to, či už budú alebo nebudú žiť v registrovaných vzťahoch, pokiaľ ich nezačnú riešiť.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

Čo je podľa Vás momentálne najdôležitejšie v pastorácii veriacich homosexuálne cítiacich ľudí a čo oni sami najviac vyžadujú?

– Pri pastorácii ľudí s homosexuálnymi sklonmi je prvoradé a najpodstatnejšie prijatie, ktoré musí byť bezpodmienečné. Títo ľudia vyžadujú úprimný záujem o nich, o ich problémy, vypočutie a sprevádzanie. Znamená to mať ich rád, nájsť si pre nich čas, tráviť s nimi čas, byť spolu s nimi, ako napr. na našich duchovných obnovách. Podstatné je odpustiť druhým, ako aj sebe, dosiahnuť od druhých odpustenie pre seba (snažiť sa o zmierenie), prijať sa a milovať samého seba takého, aký som (neodmietaať sa kvôli homosexuálnym pocitom) a naučiť sa s tým žiť.

Práve tu sa môže prejavíť hodnota skutočného priateľstva a kresťanského spoločenstva, aby človek zvládol svoj život. Byť milovaný je potrebou každého jedného človeka, a preto sú takéto stretnutia v duchu kresťanského spoločenstva veľmi potrebné, lebo ponúkajú zážitok ozajstného priateľstva. Ak sa človek stretáva s cudnými mužmi a ženami v takomto priateľskom spoločenstve, oslabujú sa jeho pocity menejcennosti a jeho osamelosť a tým viac ustávajú jeho sexuálne pokušenia a narastá sebaúcta. Aby ľudia mohli správne milovať druhých, musia zažiť krásu pravej lásky. Tú dáva Boh.

Ľudia s homosexuálnym cítením potrebujú vedieť, že aj oni sú milovaní a prijímaní a nie sú odmietnutí, či odsúvaní zo spoločenstva Cirkvi. Prijať ich a byť otvorení pre nich, zdieľať s nimi všetko, čo život prináša – to je prvý a veľmi dôležitý krok, potrebný pre ľudí zranených srdcom. Nezištne podaná ruka a chápané srdce znamená veľa a isto vedie k pokoju duše a k riešeniu životných situácií. Potrebujeme pochopiť, že pre ľudí s homosexuálnymi sklonmi, ktorí sa rozhodli pre život s Kristom a zvolili si život v čistote a sexuálnej zdržanlivosti, sú veľkými prekážkami izolácia a osamotenosť. Nijaký človek nemôže žiť bez lásky.

Tak ako všetci ľudia, aj ľudia prežívajúci homosexuálne sklony sú stvorení pre život vo vzťahoch (nesexuálnych), v spoločenstve. Práve tam sa ich život môže stať zmysluplným a duchovne plodným, krásnym a veľkým. Preto sme vytvorili túto pastoračnú službu, pretože práve v zdravých vzťahoch, spoločenstve môže človek zažívať uzdravenie a osobný rast. A práve preto ich cestou našej služby prijímame, venujeme im pozornosť, dávame im pocítiť lásku, Božiu blízkosť, duchovne ich sprevádzame a ponúkame im naše spoločenstvo. Cirkev má byť rodinou aj pre ľudí s homosexuálnym cítením. Podstatou života viery je spoločné krácanie, putovanie do večného domova spolu s tými, ktorých nám Pán zveril. Preto súčasťou kresťanského poslania je aj sprevádzanie človeka s homosexuálnym cítením.

Aj Cirkev mu je tu nablízku cez tých, ktorí s ním kráčajú, a to bez ohľadu na možnosť alebo nemožnosť zmeny cítenia v sexuálnej oblasti. Spása človeka nezávisí od jeho sexuálneho cítenia, ale od jeho vzťahu k Bohu aj bližným. Aj títo ľudia sú stvorení nie pre život v opustenosti a prázdnote, ale pre život v hlbokom spojení s Kristom a Cirkvou ako spoločenstvom.

Určite témy našich obnov a spoločných stretnutí súvisia a budú súvisieť aj do budúcnosti s tým, čo ľudia s homosexuálnymi sklonmi vyžadujú a potrebujú, a to so vzťahmi, ľudskou identitou, zameriavaním sa nad budovaním mužskosti a ženskosti, bezpečnými vzťahmi s rovnakým pohlavím, budovaním zdravých priateľstiev, zraneniami, emocionálnou zrelosťou, uzdravením a duchovným rastom.

Ovocím stretnutí na obnovách je vedomie, že iba Boh nás môže skutočne naplniť, a to aj najhlbšie potreby nášho srdca. Jedine s Ním môžeme prežiť zmysluplný život. Človek tak podľa svojej prirodzenosti – ktorú

nám už Boh dal a určil, hľadá pravdu, lásku, vnútorný pokoj a raj srdca. Duchovný život vedie k všetkým týmto hodnotám.

Ďakujeme za rozhovor a tým, ktorí potrebujú pomoc alebo radu v oblasti, o ktorej sme sa rozprávali s duchovným otcom Vitalijom V. Luckom, dávame do pozornosti e-mailovú adresu: valentinskespolocenstvo@centrum.sk.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/vitalij-luck-pre-christianitas-sk-tema-homosexuality-sa-zaobaluje-do-pozlatka-tolerancie-prav-a-prijatia/>